
LEŽÁKOVINY

SPECIÁLNÍ ČÍSLO ŠKOLNÍCH NOVIN

WWW.ZSLEZAKU.CZ
ZÁKLADNÍ ŠKOLA HLINSKO, ULICE LEŽÁKŮ 1449

PŘIVÍTÁNÍ V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Prázdniny skončily, nový školní rok začíná a s ním se opět vrací po delší odmlce Ležákoviny se staronovými novináři a šéfredaktorem ze třídy VII. A. Mezi novinové pisálky se přihlásily Vája Doležalová, Kristý Těšínská, Dáša Pešková a hlavní šéfredaktorkou byla jmenována Míša Uhrová. Všichni jim přejeme hodně novinářského štěstíčka při psaní svých článků o tom, co se děje na naší škole Ležákovce.

Naše články se budou věnovat novinkám na škole, různým projektům a soutěžím, ale taky zajímavostem ze všech našich tříd. Na začátku školního roku 2023/2024 došlo na naší škole k několika novinkám, do řad učitelského sboru přišly tři nové učitelky, paní učitelka Jolana Křikavová, paní učitelka Monika Vodičková a paní učitelka Ilona Nosková, které nám něco o sobě prozradily v rozhovoru. Paní učitelka Monika Vodičková je třídní učitelkou I. A Motýlci, paní učitelka Jolana Křikavová je třídní učitelkou I. B Mravenečci a paní učitelka Ilona Nosková je třídní učitelkou II. B Delfinci.

Návrat po letních prázdninách po dvouměsíčním lenošení do školních lavic je pro všechny žáky náročné. Přesto už si všichni zvykli na pravidelný denní režim, na nové kamarády a kamarádky, na paní učitelku a dny ve škole si jen a jen užívají. Tím nejúžasnějším okamžikem je pro učitele přivítat své nové prvňáčky a jejich rodiče. Všechny ty oči plné očekávání, radosti a někdy i obav či výjimečných slziček, ale i ty k tomu patří. Vždyť je to zcela zásadní změna v životě dětí. Zrod nového školáka. Tento školní rok Ležákovka otevřela dvě první třídy – Motýlci a Mravenečci, a dvě přípravné třídy – Včeličky a Čmelácci. Touto cestou chceme všem, žáků, rodičům, ale i učitelům popřát, ať si můžou užít každý školní den v tomto roce s výukou, školními akcemi a vším, co ke školnímu životu patří.

A jak to chodí u prvňáčků? V prvních dvou týdnech se nejdříve se poznávají navzájem mezi sebou, seznamují se s novou paní učitelkou a paní asistentkou. Učí se správně držet tužku, pomocí různých didaktických her trénují nová písmenka a čísla, počítají. Povídají si společně o přírodě, rodině a škole. Dostávají první razítka, jedničky a samozřejmě nesmí chybět i domácí úkoly. A nesmíme zapomenout ani na angličtinu. Na naší škole „Ležákovce“ se vyučuje od první třídy angličtina podle učebnice Happy House. Poslechem příběhů, písniček, pohádek se děti seznamují s angličtinou prostřednictvím rodiny, která se skládá z maminky, tatínka, dvojčat Polly a Jacka, miminka Daisy, ale i domácího mazlíčka, kocourka Otta a dvou nezbedných myšek, Spike a Ruby, žijících pod podlahou. Nikoli učením, ale hravou formou – při zpěvu a tanci si děti osvojují svoje první anglická slovíčka, např. barvičky, oblečení, čísla.

Rozhovor s paní učitelkou Monikou Vodičkovou, třídní učitelkou 1. A Motýlci

1. Jak se Vám na naší škole Ležákovce líbí?
Odpověď: *Líbí se mi tady hodně, je to pěkná škola, prostorná. Poznala jsem se tady s milými kolegyněmi.*
2. Proč jste si vybrala pro svoji třídu název Motýlci?
Odpověď: *Název jsem zvolila, protože mi přišel velmi vhodný pro budoucí prvňáčky, líbí se mi, jak v létě poletují motýli nad rozkvetlou loukou 😊*
3. Jací jsou prvňáčci? Už si zvykli na školní režim? Na nové kamarády a svoji paní učitelku?
Odpověď: *Děti jsou šikovné. Stále si na sebe navzájem zvykáme, na školní režim.*
4. Plánujete nějaké akce, školní projekty se svojí třídou?
Odpověď: *Byli jsme na ukázce dravců od Seiferos, seznámili jsme se s naší novou školou za pomoci našich patronů, devátáků. Všem se to moc líbilo. Chystáme se na projekt s našimi patrony na téma 28. říjen a mnoho dalšího.*
5. Proč jste si vybrala být učitelkou? Byl to Váš dětský sen, který jste si splnila, nebo je to rodinná tradice?
Odpověď: *Moc dobře si na to nepamatuji. Ale chtěla jsem pracovat s dětmi, pomáhat jim. Tato práce mě uspokojuje.*

Rozhovor s paní učitelkou Jolanou Křikavovou, třídní učitelkou 1. B Mravenečci

1. Jak se Vám na naší škole Ležákovce líbí?
Odpověď: *Na Ležákovce se mi líbí.*
2. Proč jste si vybrala pro svoji třídu název Mravenečci?
Odpověď: *Název se hodí pro pracovité a hodné děti. 😊*
3. Jací jsou prvňáčci? Už si zvykli na školní režim? Na nové kamarády a svoji paní učitelku?
Odpověď: *Děti jsou šikovné, navzájem si pomáhají a poradí si.*
4. Plánujete nějaké akce, školní projekty se svojí třídou?
Odpověď: *Plánujeme společnou akci se svými patrony, devátou třídou, o 28. říjnu.*
5. Proč jste si vybrala být učitelkou? Byl to Váš dětský sen, který jste si splnila, nebo je to rodinná tradice?

Odpověď: *Vždy mě bavila práce s dětmi. Ale můj dětský sen to nebyl, zkrátka jsem se rozhodla, že půjdu na pedagogickou školu a pak budu dále pokračovat na vysoké škole, a stanu se učitelkou.*

Rozhovor s paní učitelkou Ilonou Noskovou, třídní učitelkou 2. B Delfinci

1. Jak se Vám na naší škole Ležákovce líbí?

Odpověď: *Na Ležákovce se mi líbí, jsou zde milí kolegyně a kolegové, proto chodím do práce ráda.*

2. Jací jsou druháčci? Už si zvykli na novou paní učitelku?

Odpověď: *Děti jsou hodně živé, zvědavé, ale taky hodně neposedné. Zvykají si postupně, někdy je to náročné, ale jinak je to s nimi fajn.*

3. Plánujete nějaké akce, školní projekty se svojí třídou?

Odpověď: *Plánujeme určitě návštěvu Planety v Hlinsku, ale i Domov dětí a mládeže, kde si třeba něco vyrobíme, půjdeme na plavecký výcvik do místního plaveckého bazénu a taky samozřejmě i školu v přírodě.*

4. Proč jste si vybrala být učitelkou? Byl to Váš dětský sen, který jste si splnila, nebo je to rodinná tradice?

Odpověď: *Být učitelkou je rodinná tradice, jelikož mě i baví práce s dětmi. Ale už od dětství jsem si hrála na učitelku. 😊*

JAK TO CHODÍ U NEJMENŠÍCH ŽÁČKŮ V PŘÍPRAVNÝCH TŘÍDÁCH

Ani nejmenší žáčci školy nezahálí. Hravými činnostmi rozvíjí veškeré předškolní dovednosti. Pilně se připravují na vstup do 1. třídy. Hrají různé smyslové hry, rozvíjí řeč, zpívají, tvoří, píší a kreslí v pracovních sešitech, čtou s obrázky a jiné. Nechybí jim ani dostatek pohybu v rámci tělocvičny, pobytů venku či sportovních kurzů, jako je bruslení, plavání a lyžování. V rámci předškolní přípravy děti zažívají i nevšední zážitky, jakými jsou různé výlety či speciální akce v rámci školy a blízkého okolí. Začátek školního roku byl ve znamení poznávání se navzájem pomocí různorodých her. Děti se učily zapamatovat jména svých nových spolužáků a lépe se začlenit do kolektivu. Seznamovaly se s prostředím školy a třídy, vyrazily na obhlídku okolí školy, blízkých sportovních a dětských hřišť. Všichni společně se seznámili s pravidly silničního provozu formou různých zábavných her a vše si procvičili na dopravním hřišti na odrážedlech a koloběžkách. Ale také nesměla chybět zajímavá přednáška od Městské policie Hlinsko. Policisté dětem objasnili náplň jejich práce, následovala prohlídka policejního auta a jeho vybavení. Formou zvidaných otázek malých žáčků si všichni procvičili nejen tísňová telefonní čísla, ale i další znalosti.

Seiferos opět zavítali na Ležákovku

Tato společnost, Seiferos vznikla v roce 1991 z podnětu tří nadšených sokolníků, kteří se rozhodli zábavnou formou vykládat o životě dravců a sov. S dravcem se lidé většinou setkají jen na velkou vzdálenost a jedná se především o běžné druhy. Jejich sbírka čítá asi 40 dravců a sov. Během jejich výukového programu jsou k vidění letecké schopnosti dravců s ukázkou imitace lovu. Dne 13. září 2023 díky odborníkům ze společnosti Seiferos mohli žáci naší školy zhlédnout velké množství dravců i sov. Zblízka se mohli seznámit i s druhy, které jsou již na pokraji vyhuby.

Orel bělohlavý

Pojďme se blíže podívat na orla bělohlavého a bude nám to hned jasnější. Orel bělohlavý je dravec, kterého zahlédnete jen v Severní Americe. Ve 20. století šlo o druh, který balancoval na pokraji vyhynutí, ale koncem 20. let se podařilo populaci orlů bělohlavých zachránit a později ho vymazat ze seznamu ohrožených živočichů. Dospělého orla poznáte podle hnědého

těla a bílé hlavy a ocasu. Jeho vzhled doplňuje svítivě žlutý zobák, pařáty a duhovky. Oproti jiným ptákům nenajdeme mezi samcem a samicí rozdíly ve zbarvení. Jde o velkého ptáka, jehož velikost se pohybuje okolo 1 metru a může se pyšnit rozpětím křídel až 2,5 metru. Nejstarší jedinec orla bělohlavého se v New Yorku dožil až 50ti let, to však nebývá ve volné přírodě obvyklé, zde se dožívají kolem 20ti let. Jde o velmi dobrého letce, který dokáže letět rychlostí až 70 km/h, avšak při ponoření až 160 km/h. Tento silný dravec často zaujímal hrdý postoj, a možná proto si zasloužil stát se respektovaným symbolem.

Sup bělohlavý

Sup bělohlavý dostal název podle svého bílého peří. Může být vysoký 95 – 110 cm. Jeho rozpětí křídel je veliké, může mít rozpětí 230 – 270 cm. Dospělý jedinec váží zhruba 6 – 11 kg. Samec

se od samice na první pohled neliší. Obývá země od Španělska až po Itálii. Můžeme ho vidět i ve střední Evropě nebo v Severní Americe. Sídlí v hornatých oblastech. Supi jedí zejména mršiny, nad kterými jsou schopni létat i několik hodin, než se rozhodnou potravu sníst. Živí se pouze jejich maso a vnitřnostmi. Dlouhý

krk je pro ně důležitou částí těla, s ním totiž dokážou prostrčit hlavu i do velmi malých otvorů v mršině. Díky jejich žaludku dokážou sežrat i maso s plísní nebo shnilé maso. Když sup nemá co žrát, tak uloví třeba i nemocná nebo zraněná zvířata. Supi ale také dokážou sežrat i lidské mrtvé tělo, které spadlo ze srázu a nikdo jej nenašel.

Pušťík bradatý

Pušťík bradatý má velkou hlavu, nápadný závoj kolem obličeje a tmavou „bradku“. Rozpětím okolo 140 cm je velký téměř jako výr. Délka těla je 61 – 84 cm a váží 0,5 – 1,1 kg, samice až 1,9 kg. Pušťíci žijí ve svém temném, nepropustném prostředí velmi rozptýleně. Proto je i pro lidi v oblasti rozšíření vzácnou událostí, spatřit tohoto pušťíka ve volné přírodě.

Vejsce začíná klást v poslední třetině dubna nebo

začátkem května. Úplná snůška obsahuje 3 – 5 vajec, v letech, kdy je nedostatek potravy, i méně, někdy sovy hnízdění zcela vynechají. Jako všechny sovy má vejce čistě bílá. Od

prvního vejce sedí pouze samice, a to 29 – 32 dnů. První mláďata se klubou ještě v květnu. Oči se jim otvírají sedmý den, desátý den se mezi bílým prachovým peřím objevují první pera. Nejdříve po pěti týdnech – asi od poloviny června – začínají mláďata létat. Teprve na podzim se osamostatňují, a až do té doby je rodiče musí přikrmovat. Zajímavostí je, že při lovu kořisti pod sněhem je schopný prorazit i velmi silnou sněhovou krustu. Vyskytuje se v zalesněné oblasti severu Evropy, Asie a Severní Ameriky. Jeho potravou se stávají malí savci a ptáci do velikosti zajíce nebo tetřeva, převážně však hraboši a lumíci.

Raroh velký

Je velmi oblíbený v sokolnictví, udatný, učenlivý lovec, zároveň velmi chytrý, ale nesnadný na výcvik. Postavou připomíná sokola, je však mnohem robustnější. Raroh velký je všestranný lovec, dokáže v letu ulovit volavku, čápa nebo husu, ale třeba i na zemi zajíce.

Přírozenou kořist v jeho domovině, stepních rovinách, tvoří nejvíce sysel. Arabové s tímto dravcem uloví i dropa, který je velký asi jako naše

krůta. Ve středověku s tím dokázali ulovit i orla, ale jen za pomoci člověka. Zajímavostí tohoto druhu jsou modrošedé pařáty u mláďat, které se v dospělosti postupně mění na žluté. Oči jako u všech sokolovitých jsou tmavě hnědé až černé.

Sovice sněžná

Je poměrně velká sova bílého zbarvení vyskytující se převážně v severních částech Evropy. Svou stavbou těla je skvěle přizpůsobena životu v oblastech s chladnějším klimatem. Má mohutné tělo porostlé hustým peřím, kulatou hlavu s čistě bílým obličejem, velkýma žlutýma očima s černým, zahnutým zobákem, poměrně dlouhý ocas a hustě porostlé končetiny s dlouhými zahnutými drápy.

Samec je výrazně menší než samice, má sněhové bílé opeření a oproti samici, která je hustě černě skvrnitá, má skvrnění téměř minimální. Hnízdí na zemi. V zimním období se tento druh stahuje jižněji a stává se, že ji můžeme výjimečně spatřit i u nás. Její přirozenou potravou jsou drobní savci – lumíci, hraboši a jiní, dokáže však ulovit i divokou kachnu. Při bránění hnízda napadne třeba i lišku. Tato sova jako jedna z mála létá a loví ve dne.

Soutěž v první pomoci

První pomoc podaná včas a správně bezesporu zachrání nejméně lidský život. Co je to vlastně první pomoc? Jedná se o soubor postupů a opatření, která můžou postiženému při úrazu či nemoci poskytnout pomoc. Stabilizuje se tím jeho zdravotní stav do té doby, než mu bude poskytnuto lékařské ošetření.

Dne 18. 9. 2023 se vybraní žáci deváté třídy zúčastnili 15. ročníku soutěže v první pomoci. Již po patnácté tuto akci pořádal Junáček-český skaut.

Za ZŠ Ležáků soutěžila dvě družstva ve složení:

F. Štěrbá, A. Šourek, L. Mlynářová, A. Čechalová a J. Málek, P. Ondráček, A. Plíšková, M. Stehno. Družstva procházela čtyřmi stanovišti. Na každém stanovišti měla 15 až 20 minut. Během této doby je

přibližně polovina času na řešení krizové situace, včetně volání na tísňovou linku, základní ošetření a život zachraňující úkony. Na celou situaci dohlíželi a hodnotili ji rozhodčí, kterými jsou profesionální záchranáři a studenti SZŠ Havlíčkův Brod. V druhé polovině rozhodčí upozorňovali na případné chyby a zaměřili se na ukázkou postupů správných. Počasí nám přálo a soutěž se velmi vydařila.

Naše vítězné družstvo ve složení F. Štěrbá, A. Šourek, L. Mlynářová a A. Čechalová získalo 2. místo. Děkujeme našim žákům na skvělé umístění a reprezentaci Ležákovky.

Halloween na Ležákovce

Školní parlament je prostor pro zapojení žáků do života školy. Podporuje jednak zodpovědnost žáků za vlastní vzdělávání, ale i umožňuje podíl na chodu školy. Zástupci Školního parlamentu se pravidelně setkávají na pracovních schůzkách, na nichž přednášejí návrhy a připomínky svých spolužáků ke vzdělávacímu procesu, školnímu prostředí, vzájemnému soužití. Dne 31. října si starší žáci z Ležákovky přestrojení za strašidelné bytosti –

čarodějnice, duchové, Hermiony, Wednesday a kostlivce připravili pro své mladší kamarády Halloween. Zábavnou a hravou formou se dětem přiblížily tradice spojené s tímto svátkem. Halloween je původně keltský lidový svátek, který se slaví 31. října, tedy den před křesťanským svátkem Všech svatých. Tato tradice převažuje v anglosaských zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku a Austrálii. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem „Trick or treat“ (Koledu, nebo něco provedu.) a koledují o sladkosti. Tradičními znaky Halloweenu jsou vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, zvané Jack-o'-lantern, čarodějky, duchové, černé kočky, příšery a kostlivci.

Všichni si zasoutěžili v různých zajímavých halloweenských disciplínách. Do zavěšených koblížků na provázku se měli zakousnout, ale nesměli si pomoci rukama. Zahráli si pyramidu duchů, kde s pomocí tří koulí měli srazit co nejvíce těchto strašidel. Obíhali opičí dráhu se zombiem okem na lžici, házeli kroužky na dýně, v kouzelných lektvarech hledali zatoulané pavouky, na pavučině si trénovali zručnost a dovednost, jak se dostat od startu k cíli po vlákně pavučiny, ale nešlápnout mimo ni ani na nástrahy v podobě pavouků. Největším úspěchem a zábavou halloweenských soutěží bylo zamotávání mumie do toaletního papíru. Sice to může být pro někoho velmi jednoduché, ale sami soutěžící se přesvědčili, že opak je pravdou. Toaletní papír se snadno přetrhne a všichni se zapotili, když museli začít znova omotávat svoji mumii. Na závěr nesměla chybět společná fotografie v prostředí velmi

blízkém strašidelným bytostem – pekle. Na všechny děti čekala sladká odměna v podobě bonbónu, dárečku na památku – mumie a společného tanečku.

Jak se slavil Halloween u prvňáčků a druháčků

V úterý 31. října se slavil Halloween. Tento svátek je rok od roku více a více oblíbenější zejména u dětí, a jinak tomu nebylo ani u Motýlků. Celé dopolední vyučování se neslo v duchu tohoto svátku. Počítali jsme s dýněmi, hledali rozdíl s duchy, a určovaly počet slabik u slov, které se pojí s tímto svátkem. Byli jsme seznámeni se způsoby, jak se tento svátek slaví v anglosaských zemích. Nakonec jsme se zúčastnili aktivit v tělocvičně, které si pro nás připravili žáci druhého stupně s pomocí paní učitelek anglického jazyka.

Prvňáčci „Mravenečci“, i když tento den spíše strašidylka :-), se zúčastnili povedeného školního Halloweenu. Pouštěli jsme hrůzu na Matematiku, ale i Český jazyk, poté jsme se přesunuli na školní Halloween do tělocvičny. Celá školní chodba byla přehlídkou strašidel. Děti Halloween bavil, v kostýmech jsme si to moc užili.

U druháčků „Želviček“ si užili halloweenské téma dosyta. Celý den a všechny vyučovací předměty se nesly v duchu tohoto svátku.

Na začátku jsme si poslechli vyprávění o Halloweenu a o Dušičkách (Svátku všech zesnulých) a jejich krátkém porovnání. Zmínili jsme i japonský svátek Obon a mexický El Día de los Muertos.

Pak už na nás čekala hra se slovy, schované příklady a trénink paměti, čtení s porozuměním, interaktivní tabule a nakonec i vytoužený program v tělocvičně. Tam jsme mlsali, kličkovali, házeli, střefovali se a dva z nás skončili jako mumie – no prostě skvělá zábava

Aby druháčkům „Delfinkům“ to čekání na Halloween v tělocvičně rychleji utíkalo, věnovali jsme se ve třídě dopolednímu tvoření. Rozdělili jsme se do dvou skupin. První skupinka tvořila s paní asistentkou kelímkové příšerky a druhá část žáků ve školní kuchyňce zatím vážila suroviny na linecké těsto. Všichni se aktivně podíleli na přípravě a vypracování těsta. V následující hodině se žáci vyměnili, aby i ostatní se zúčastnili všech aktivit u výroby těsta. Po velké přestávce jsme se v kuchyňce sešli všichni, váleli jsme těsto, vykrajovali všelijaké roztodivné tvary a paní učitelky nám to vše upekly. Odpoledne jsme si naplnili kelímky popcornem a ochutnali halloweenské linecké.

Výběr žáků z Ležákovky zavítal na exkurzi do Prahy

Dne 9. listopadu jsme jeli na školní exkurzi do Prahy. Jeli jsme autobusem, který pro nás přijel o půl sedmé. Cesta trvala cca 3 hodiny. Když jsme dorazili, bylo asi půl desáté a na nás už u zastávky čekala paní průvodkyně. Paní průvodkyně nám před každou památkou vysvětlila, jak se tam máme chovat. První jsme šli na nádvoří Pražského hradu a viděli jsme výměnu stráží. Potom jsme si to tam každý chvíli sám prohlížel a většina šla přes takovou malou silničku na chodník, kde jsme viděli nádherný výhled na celou Prahu a její památky. Chvilinku byla pauza na oběd a šli jsme do chrámu sv. Víta, kde jsme viděli nádherné barevné z malých sklíček poskládaná velká okna. Viděli jsme také vysoké ozdobné zdi a sloupy. Paní průvodkyně nám o této stavbě povídala různé zajímavosti. U každé této stavby nám něco řekla. Pak jsme šli na Pražský hrad, kde jsme viděla Vladislavský sál, ve kterém pan prezident předává ocenění lidem, kteří např. někomu zachránili život. Viděli jsme zde také náhražky korunovačních klenotů, které mají velkou cenu. Nacházely se v místnosti malým červeným trůnem. Kolem všude byly velké obrazy významných panovníků ve zlatých rámech. Nejznámější a nejvýznamnější panovnice, kterou jsme zde mohli vidět, byla to Marie Terezie. Zavítali jsme do baziliky sv. Jiří, kde jsme viděli hrob sv. Ludmily. Nakonec jsme se podívali do Zlaté uličky, kde jsme se mohli procházet sami. Byla hodně úzká a v maličkých domečcích byly malé obchůdky. Potom jsme se s paní průvodkyní rozloučili a poděkovali jí a odjžděli domů. Na cestě nazpátek byla už tma a skoro všichni už byli unavení, přesto si tam někdo i zazpíval. Myslím, že se výlet moc povedl.

Pražský hrad

Pražský hrad je naší nejvýznamnější národní kulturní a historickou památkou, je symbolem více než tisíciletého vývoje českého státu. Je to monumentální komplex palácových, církevních, fortifikačních, úředních a obytných staveb, které jsou vzácnými památkami na všechna slohová období. Rozkládá se na ploše 45 ha. Byl sídlem českých knížat, králů a císařů a od vzniku republiky v r. 1918 i sídlem

prezidentů. Od r. 1962 je Pražský hrad s archeologickými nálezy jako nejvýznamnější místo naší historie zapsán jako národní kulturní památka č. 1. Na Pražském hradě najdete kromě katedrály svatého Víta (kde mimochodem odpočívají někteří čeští králové) třeba i baziliku svatého Jiří. O církevní stavby tu rozhodně není nouze, prohlédnout si můžete v rámci obrovského komplexu třeba i Letohrádek královny Anny nebo Lobkovický palác. Nezapomeňte si projít Zlatou uličku nebo navštívit věž zvanou Daliborka, ke které se pojí známá česká pověst.

Bazilika sv. Jiří

Bazilika svatého Jiří vznikla jako druhý kostel na Pražském hradě. Z původní stavby založené kolem roku 920 knížetem Vratislavem I. se zachovaly jen základy. Při založení kláštera v roce 973 byl kostel rozšířen a přestavěn. Dnešní románská podoba kostela s hlavní apsidou a dvěma věžemi pochází z přestavby po ničivém požáru v roce 1142. V první polovině 13. století přibyla kaple svaté Ludmily a vstupní portikus na západní straně. Období raného baroka připojilo dnešní výrazné průčelí, také celý klášter byl

přestavěn. Začátkem 18. století připojil architekt F. M. Kaňka ke kostelu barokní kapli sv. Jana Nepomuckého. Po devastujícím pobytu vojska v klášteře na konci 18. století byl kostel v letech 1887 - 1908 obnoven podle návrhu F. Macha, který se pokusil vrátit mu románskou podobu. V letech 1969-75 byl pak rekonstruován i klášter. Interiér baziliky je románský, strohý a monumentální. V hlavní lodi jsou umístěny náhrobky členů knížecího rodu Přemyslovců, mimo jiné otce svatého Václava, knížete Vratislava I.

Katedrála svatého Víta

Katedrála sv. Víta je nejvýraznější stavební i duchovní památkou Prahy. I v dnešním jednadvacátém století budí úžas svou impozantní mohutností a vznosností zdálky, zblízka i zevnitř. V této gotické podobě ji založil Karel IV. v r. 1344; v letech 1562 byla dokončena Velká věž opatřená renesanční hlavicí, na přelomu 19. a 20. století pak byla v původním gotickém slohu přistavěna západní loď chrámu s dvěma věžemi. Na místě dnešní katedrály nechal postavit již v 10. století sv. Václav původní rotundu sv. Víta, nahrazenou pak v 11. století románskou bazilikou

– zbytky těchto staveb lze spatřit v podzemí gotické katedrály.

Zlatá ulička

Uličku mezi Bílou věží a Daliborkou tvoří barevné domečky až pohádkového vzhledu. V hradebních obloucích obranné zdi vznikala od konce 16. století skromná obydlí a byla obývána až do 2. světové války. Nynější podoba Zlaté uličky je z r. 1955 a po nedávné rekonstrukci je v domečcích umístěna expozice o životě v uličce v posledních pěti stoletích. V domku č. 22 pracoval v letech 1916 – 1917 Franz Kafka. Zlatá ulička je součástí prohlídkového okruhu Pražského hradu.

Vánoce a advent, nejkrásnější svátky celého roku na Ležákovce

Vánoce se kvapem blíží, a proto se na ně všechny třídy připravují, vymýšlejí různé projektové dny, chystají tradiční „Vánoční těšení“ a „Vánoční koncert Pěveckého sboru Hlásek s vokálním seskupením Kvintetky.

Třetí třídy Ptáčata a Skřítkové začali jsme návštěvou keramické dílničky v DDM, kde si děti pro své blízké vyráběly dárek pod stromeček. Práce jim šla od ruky a moc je bavila. Všichni předvedli, že už s keramickou hlinou umí pracovat a slepovat šlikrem také. Po prvním vypálení výrobku v keramické peci, je čekala druhá návštěva v DDM – dokončování vlastního výrobku glazováním. Teď už nezbyvá nic jiného, než si počkat na jeho druhé vypálení a dárkově si ho zabalit. Všechny děti byly velice šikovné, a tak se mají obdarování na co těšit. Celý listopad se také všichni připravovali na Vánoční těšení. Všechny děti se zapojily do výzdoby školy, nama-lovaly moc krásné obrázky se zimní tematikou a vyrobily vánoční stromečky omotávané mod-robílou vlnou. Děti od pátku 1. prosince vítá rozsvícený stromeček nejen ve vestibulu školy, ale i ve všech třídách. Na prvním stupni si malí žáci vybarvují adventní kalendáře, aby si od-počítávali, když už přijde dlouho očekávaný Ježíšek.

Ale ještě než přijde Ježíšek, děti čekala mikulášská nadílka.

Mikulášská nadílka je ve světě už mnoholetou tradicí. Tento svátek je věnován svatému Mi-kuláši, který už za svého života proslul štědrostí k potřebným. U nás, na naší Ležákovce, také proběhla mikulášská nadílka. Už několik let zde vždy dělají nadílku žáci deváté třídy. Tak tomu bylo i tento rok. Když se všichni připravili, namaskovali, mohli vyrazit na obchůzku po třídách na prvním stupni. Mikuláš, andělé, čerti a také kniha hříchů. Od začátku vyučování se po chodbách ozývalo cinkání zvonů a řetězů. Mikuláš měl zapsané hříchy, každý ale slíbil, že se polepší. A když nám zazpívali krásnou písničku, tak každý dostal balíček s dobrůtkami. Dětských hříchů bylo málo, tak si čerti nikoho neodnesli. A když ano, po pár minutách ho zase vrátili. Čerti každému žákovi zašpinili obličej od sazí, aby měl ve školním roce štěstí a nezlobil.

Vánoční těšení na Ležákovce

K tradičním akcím spojeným s naší školou Ležákovkou bezpochyby patří „Vánoční těšení“ a „Vánoční koncert pěveckého sboru Hlásek s vokálním seskupením Kvintetky“, které všechny své příznivce naladí do vánoční pohody v době adventu.

Ve čtvrtek 30. listopadu 2023 pořádala Ležákovka již po osmé „Vánoční těšení“ s tradičním rozsvícením vánočního stroměčku. Po slavnostním přivítání panem ředitelem Tomášem Loudou se Ležákovkou rozezněly vánoční koledy pěveckého sboru Hlásek pod taktovkou paní učitelky Jaroslavy Chmelařové a doprovodu paní učitelky Dany Chaloupkové. Následovalo vánoční vystoupení plné básniček a písniček žáků ze speciálních tříd pod vedením paní učitelky Kočové.

Pro malé a nejmenší návštěvníky byly připravené vánoční dílničky. Děti si mohly vymalovat sádrové odlitky s vánoční tematikou, vyrobit andílky, přáníčka se sobem, ozdobit papírové vánoční stroměčky apod. Pro všechny návštěvníky byly nachystané tradiční vánoční trhy. Na stánkách byly k vidění krásné výrobky od dětí, různé dárečky, svíčky, perníčky a také cukroví napečené našimi staršími žáky, ale i rodiči. Nechyběly ani stánky s medovými produkty či prouštěným zbožím. Všichni návštěvníci si mohli posedět ve vánoční kavárně a vychutnat si kávu, čaj, horkou medovinku či ochutnat vánočky a cukroví. Na Těšení samozřejmě nemohl chybět ani Mikuláš, čerti a andílci. Malí nedočkavci mohli napsat do dopisu Ježíškovi svá tajná přání a vhodit ho do andělské pošty. Na závěr Vánočního těšení jsme společně odpočítali slavnostní rozsvícení našeho vánočního stroměčku Ležákovky, a pak už jen obdivovali krásu nejen stroměčku, ale i překrásného betlému. Ten se každý rok rozrůstá zásluhou šikovných paní vychovatelek a dětí z družiny. A kdo ho ještě neviděl, tak přichází opravdu o hodně. Blíží se jedny z nejkrásnějších svátků v roce pro všechny lidi, ale především pro ty nejmenší, proto je naším velkým přáním, abyste je oslavili všichni ve zdraví, spokojenosti, se svými blízkými a abyste si užívali radost v dětských očích ze splněných přání.

